

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6C/291/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815203388
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6815203388.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci navrhovateľky: S. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX B. XXX, proti odporcovi: B. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX B. XXX, D.. Č.. S. XXX XX B. XXX, o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, takto

rozhodol:

Návrh zamieťa.

Žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom podaným dňa 12.05.2015 domáhala proti odporcovi určenia príspevku na výživu rozvedeného manžela vo výške 120,- Eur mesačne s odôvodnením, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 7C/32/2015-31, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.04.2015, navrhovateľka je bez zamestnania, poberá invalidný dôchodok 130,- Eur mesačne, ktorý jej nestačí na pokrytie nákladov na primeranú výživu, a odporca je poberateľom starobného dôchodku.

Odporca sa k riadne doručenému návrhu navrhovateľky písomne nevyjadril, pojednávania vo veci sa bez ospravedlnenia nezúčastnil, súd preto vec prejednal a rozhodol bez prítomnosti odporcu podľa § 101 ods. 2 O. s. p.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 5C/91/2014 č. I. 3, výpis LV č. 484 pre k. ú. Muráň č. I. 7, potvrdenie ÚPSVaR č. I. 16-20, potvrdenie Sociálnej poisťovne č. I. 21-23, pripojený spis Okresného súdu Revúca sp. zn. 7C/32/2015 z neho najmä rozsudok č.k. 31, a vypočúvanie navrhovateľky, na základe čoho mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

Manželstvo účastníkov konania bolo uzatvorené dňa 22.12.1973 a zaniklo rozvodom rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 7C/32/2015-31, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.04.2015. Vzťahy medzi navrhovateľkou a odporcom ako manželmi boli už dlhšiu dobu rozvrátené, odporca sa k navrhovateľke správal násilne, opakovane ju bil, podvádzał ju, urážal a inak ponižoval, v dôsledku čoho vznikali medzi účastníkmi časté konflikty, ktoré sa medzi nimi stali samozrejmosťou a bežnou súčasťou ich manželského spolužitia. Obojstranné konflikty vyvrcholili tým, že navrhovateľka dňa 17.07.2011 kuchynským nožom bodla odporcu do krku a pleca, za čo bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/321/2011 zo dňa 09.01.2012. Odporca sa následne v januári 2013 odsťahoval zo spoločnej domácnosti s navrhovateľkou a býva v spoločnej domácnosti s priateľkou Natašou Mušukovou, nar. 06.10.1959 v rodinnom dome v obci Muráň č. 132, s ktorou však udržiaval vzťah už minimálne od roku 2011.

Návrh na rozvod manželstva odporca ako navrhovateľ podal na súd dňa 29.01.2015 zjavne v súvislosti s tým, že na základe návrhu navrhovateľky o určenie manželského výživného zo dňa 18.08.2014 Okresný súd Revúca rozhodol dňa 26.11.2014 rozsudkom č.k. 5C/91/2014-70 tak, že odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100,- Eur mesačne počnúc od 01.09.2014, ktorý rozsudok doposiaľ nie je právoplatný.

Z manželstva účastníkov konania pochádzajú dve už plnoleté deti: Milan Senko, nar. 18.08.1973 a Jaroslav Senko, nar. 20.01.1980, ktorí žijú spolu s navrhovateľkou v rodinnom dome v obci Muráň č. 104, ktorého výlučným vlastníkom je odporca. Za užívanie tohto rodinného domu navrhovateľka odporcovi neplatí žiadne nájomné. Tento rodinný dom odporca zdedil po svojich rodičoch, počas trvania manželstva s navrhovateľkou pristavili účastníci k domu letnú kuchyňu, zrekonštruovali ústredné kúrenie, kúpeľňu, zaviedli plyn, pričom navrhovateľka financovala rekonštrukčné práce na tomto dome aj z dedičstva po svojich rodičoch a zaopatrla tiež rodičov odporcu.

Navrhovateľka nie je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie, nepoberá ani dávku v hmotnej núdzi, príjmom navrhovateľky je iba invalidný dôchodok vo výške 135,20 Eur mesačne, z ktorého mesačne platí náklady na vodu a elektrinu 60,- Eur a na živobytie jej v podstate zostávajú len minimálne prostriedky. S navrhovateľkou v spoločnej domácnosti žijú aj dvaja synovia, ktorí však navrhovateľke na domácnosť takmer vôbec neprispievajú. Starší syn má dve deti, na ktoré neplatí výživné vôbec, je nezamestnaný, nie je ani evidovaný na úrade práce, živí sa tak, že občas pomáha s drevom, kde si zarobí asi 10,- Eur, z toho niekedy navrhovateľke prispeje na domácnosť, ale skôr sa stáva to, že ho musí živiť navrhovateľka. Mladší syn má jedno dieťa, na ktoré platí výživné vo výške 30,- Eur mesačne, bol evidovaný na úrade práce a mal nárok na pomoc v hmotnej núdzi vo výške 60,- Eur mesačne, pričom od mesiaca jún 2015 je zamestnaný v rámci rekonštrukcie hradu Muráň, navrhovateľka však nevedela uviesť aký príjem bude dosahovať ani dokedy tam bude zamestnaný.

Navrhovateľka je vyučená v odbore kuchár-čaišník, pričom v tomto odbore si v súčasnosti nevie nájsť prácu pre nedostatok pracovných príležitostí a zamestnať sa nemôže tiež z dôvodu zlého zdravotného stavu, pretože je operovaná na obidve jabĺčka, takže len ťažko môže prejsť, doma si niečo porobí aj sama, ale zamestnať sa nemôže.

Odporca je poberateľom starobného dôchodku vo výške 410,40 Eur mesačne, dávku v hmotnej núdzi odporca nepoberá. Odporca ostatné svoje osobné a majetkové pomery súdu nepreukázal, pojednávania vo veci sa nezúčastnil, preto súd vychádzal iba zo skutočností vyplývajúcich z rozsudku Okresného súdu Revúca č.k. 5C/91/2014-70, podľa ktorého mesačné výdavky odporcu predstavujú 200,- Eur, ktorými prispieva svojej priateľke Nataši Mušukovej na bývanie a stravu.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené právoplatne dňa 21.04.2015 rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 7C/32/2015-31. Navrhovateľka nie je schopná sama sa živiť z dôvodu svojho zlého zdravotného stavu, pričom príjem odporcu je vyšší ako príjem navrhovateľky. Navrhovateľka by tak mala proti odporcovi nárok na to, aby jej odporca primerane prispieval na výživu v zmysle § 72 ods. 1 Zákona o rodine. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca aj v súčasnosti prispieva navrhovateľke na jej výživu a to takou formou, že navrhovateľka užíva na bývanie rodinný dom č. súp. 104, ktorý je vo výlučnom vlastníctve odporcu a za ktorého užívanie navrhovateľka neplatí odporcovi žiadne nájomné. Oprávnenie navrhovateľky užívať tento rodinný dom na bývanie odvodené z rodinnoprávneho vzťahu k odporcovi zaniklo rozvodom ich manželstva, preto v súčasnosti navrhovateľka užíva tento rodinný dom na bývanie bez právneho dôvodu a bola by tak povinná platiť odporcovi za jeho užívanie finančnú náhradu v zmysle § 483 ods. 1 Občianskeho zákonníka (napr. vo forme nájomného).

V zmysle § 72 ods. 2 Zákona o rodine súd prihliada aj na príčiny rozvratu vzťahov medzi manželmi, ktoré v prípade manželstva navrhovateľky a odporcu bolo dlhodobo sprevádzané obojstrannými konfliktami a vzájomnými fyzickými útokmi, ktoré mali svoj pôvod v podvádzaní navrhovateľky odporcom s inými ženami, pričom tieto konflikty vyvrcholili fyzickým útokom navrhovateľky na odporcu kuchynským nožom dňa 17.07.2011. Akokoľvek zlé vzťahy medzi navrhovateľkou a odporcom však neospravedlňujú útok navrhovateľky na odporcu so zbraňou v ruke, ktorý bol pre odporcu dôvodom pre definitívne prerušenie spolužitia s navrhovateľkou.

S prihliadnutím k uvedeným príčinám rozvodu manželstva účastníkov konania, súd potom za primeraný príspevok odporcu na výživu navrhovateľky na čas po rozvode manželstva považuje skutočnosť, že navrhovateľka užíva na bývanie rodinný dom, ktorý je výlučným vlastníctvom odporcu, pričom za jeho užívanie neplatí navrhovateľka odporcovi žiadne nájomné; ak by navrhovateľka užívala na bývanie inú nehnuteľnosť (byt alebo dom) patriacu tretej osobe, bola by spravidla tiež povinná platiť za užívanie takejto nehnuteľnosti nájomné. Náklady na užívanie tohto rodinného domu (voda a elektrina) musí niesť navrhovateľka sama, pričom ak s navrhovateľkou žijú v spoločnej domácnosti dvaja plnoletí synovia účastníkov konania, ktorí sú už schopní sami sa živiť, musia sa aj oni primerane podieľať na nákladoch na užívanie tohto rodinného domu spolu s navrhovateľkou. Preto kým odporca nechá navrhovateľku bývať v jeho rodinnom dome bez povinnosti platiť odporcovi nájomné, nevznikne odporcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky aj v inej - peňažnej forme. Z týchto dôvodov súd návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala proti odporcovi nároku na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela v peňažnej forme v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Prípadné nároky navrhovateľky súvisiace s financovaním rekonštrukcie rodinného domu č. súp. 104 v k. ú. Muráň zo spoločných prostriedkov z bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania, si navrhovateľka môže voči odporcovi uplatniť samostatným návrhom. Rovnako tak si môže navrhovateľka uplatniť proti odporcovi samostatným návrhom aj prípadné nároky súvisiace s financovaním rekonštrukcie tohto rodinného domu z prostriedkov z výlučného majetku navrhovateľky. Uplatnenie týchto možných nárokov navrhovateľky proti odporcovi však s plnením vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľke vo forme príspevku na výživu rozvedeného manžela nijako nesúvisí.

Navrhovateľka bola v konaní v celom rozsahu neúspešná, preto navrhovateľke právo na náhradu trov konania nevzniklo. V konaní úspešný odporca si trovy konania neuplatnil, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 205 ods. 1 O. s. p. a podľa § 42 ods. 3 O. s. p. Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V odvolaní sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k nasledovným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
  - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
  - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
  - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
  - sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).